

Sygn. akt I ACa 1010/17

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia S.A. Andrzej Struzik (spr.)

Sędzia S.A. Paweł Rygiel

Sędzia S.A. Robert Jurga

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2018 roku w Krakowie na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa K. P. przeciwko Skarbowi Państwa – Nadleśnictwu (...) o zapłatę

postanawia:

1. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Kielcach na rzecz adwokat K. K. (1) kwotę 3.321 zł (trzy tysiące trzysta dwadzieścia jeden złotych), w tym 621 zł podatku od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powódce z urzędu w postępowaniu apelacyjnym;
2. odrzucić wniosek adw. K. K. (1) o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzupełnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 2 lutego 2018 roku sygn. akt I ACa 1010/17;
3. odrzucić wniosek adw. K. K. (1) o uzupełnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 2 lutego 2018 roku sygn. akt I ACa 1010/17.

SSA Paweł Rygiel SSA Andrzej Struzik SSA Robert Jurga

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 2 lutego 2018 r. oddalono apelację powódki K. P. od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 18 kwietnia 2017 r. sygn. akt I C 3203/14, zasądzono od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 4.050 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego oraz przyznano od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Kielcach na rzecz adw. T. A. kwotę 4.428 zł, w tym 828 zł podatku od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powódce z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

Adw. K. K. (1) złożyła w dniu 5 kwietnia 2018 r. (data nadania przesyłki na pocztę) wniosek o uzupełnienie powyższego wyroku poprzez rozstrzygnięcie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu apelacyjnym przez nią, a polegającej na wywiedzeniu apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach zapadłego w niniejszej sprawie. Adw. K. K. (1) wskazała, że była ustanowiona pełnomocnikiem z urzędu dla powódki i w ramach udzielonej powódce pomocy wywiodła apelację, natomiast po wniesieniu apelacji została przez Sąd Okręgowy w Kielcach zwolniona z funkcji adwokata z urzędu, a w jej miejsce wyznaczony został nowy pełnomocnik adw. T. A.. W przedmiocie zawartego w apelacji jej wniosku o przyznanie wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu Sąd Apelacyjny w wyroku się nie wypowiedział. Jednocześnie, z ostrożności procesowej, na wypadek gdyby sąd uznał, że uzupełnienie wyroku w tej materii nie jest potrzebne, adw. K. K. (1) wniosła o przyznanie jej wynagrodzenie stosownym postanowieniem. Wraz z wnioskiem o uzupełnienie wyroku został złożony wniosek o przywrócenie terminu do złożenia takiego wniosku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W wykonaniu postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 11 sierpnia 2015 r. ustanawiającego dla powódki K. P. adwokata z urzędu Okręgowa Rada Adwokacka w K. w dniu 27 sierpnia 2015 r. wyznaczyła tym pełnomocnikiem adw. K. K. (1). Adwokat ta reprezentowała powódkę przed sądem I instancji, za co wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2017 r. zostało jej przyznane stosowne wynagrodzenie, a następnie sporządziła i wniosła do sądu apelację od tego wyroku. W apelacji zawarty jest wniosek o przyznanie na rzecz adw. K. K. (1) kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu apelacyjnym oraz oświadczenie, że koszty te nie zostały uiszczone w żadnej części. Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2017 r. Sąd Okręgowy w Kielcach zwolnił adw. K. K. (1) z obowiązku pełnomocnika powódki z urzędu, a następnie w jej miejsce został wyznaczony adw. T. A.. Zwalniając adw. K. K. (1) Sąd Okręgowy nie odniósł się do jej wniosku o przyznanie wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powódce z urzędu w postępowaniu apelacyjnym. Do wniosku tego nie odniósł się także Sąd Apelacyjny wydając w sprawie wyrok z dnia 2 lutego 2018 r., w którym rozstrzygnął jedynie wniosek adw. T. A. o przyznanie takiego wynagrodzenia.

Stosownie do art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa. Zasady ponoszenia przez Skarb Państwa tych kosztów uregulowane zostały rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Adw. K. K. (1) złożyła stosowny wniosek zawierający oświadczenie wymagane przez przepis § 3 tego rozporządzenia, a zatem nie ulega wątpliwości, że należy się jej od Skarbu Państwa wynagrodzenie w wysokości określonej przepisami § 8 pkt 6 w zw. z § 16 ust. 1 pkt 2 powołanego rozporządzenia, zgodnie z § 4 ust. 3 powiększone o podatek od towarów i usług.

Zgodnie z art. 351 § 1 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności orzeczenia albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien zamieścić z urzędu. Wniosek adwokata o przyznanie od Skarbu Państwa wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną stronie z urzędu nie stanowi żądania strony. Strona może się bowiem domagać zwrotu od strony przeciwnej kosztów procesu, to jest poniesionych przez stronę kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (art. 98 § 1 k.p.c.). Orzeczenie w tym przedmiocie jest też zamieszczane w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Przyznanie adwokatowi od Skarbu Państwa wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu może nastąpić w wyroku kończącym sprawę w instancji, jednak nie ma przeszkód aby nastąpiło odrębnym postanowieniem. Typową sytuacją, a której zapada odrębne postanowienie w tym przedmiocie, jest rozstrzygnięcie wniosku adwokata zwolnionego w toku postępowania z obowiązku świadczenia pomocy z urzędu. W konsekwencji nie było żadnych przeszkód dla przyznania tego wynagrodzenia odrębnym postanowieniem, a złożony wniosek o uzupełnienie wyroku nie obejmował żadnego z elementów wymienionych w art. 351 § 1 k.p.c. Wniosek o uzupełnienie wyroku był zatem niedopuszczalny i podlegał odrzuceniu.

Zgodnie z art. 168 § 2 k.p.c. przywrócenie terminu do podjęcia czynności procesowej nie jest dopuszczalne, jeżeli uchybienie terminowi nie pociąga za sobą ujemnych dla strony skutków procesowych. W rozpoznawanym wypadku taka sytuacja zachodzi, skoro wniosek o przyznanie wynagrodzenia może zostać uwzględniony postanowieniem wydanym odrębnie, także po wydaniu wyroku. Zatem, na podstawie art. 171 k.p.c., wniosek o przywrócenie terminu należało odrzucić.

SSA Paweł Rygiel SSA Andrzej Struzik SSA Robert Jurga